

BUDAFOK

és VIDÉKE

ALBERTFALVA, BUDAÓRS, BUDATÉTÉNY, NAGYTÉTÉNY, TÖRÖKBÁLINT POLITIKAI HIRADÓJA.

Megjelenik minden szombaton.
Előfizetési ár egész évre 8 pengő. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
Dr. DONSZKY ÁRPÁD

Szerkesztőség: Budafok, Kossuth Lajos-utca 70. T. Budafok 73.
Kiadóhivatal: Budafok, Kossuth Lajos-utca 21 T. Budafok 77.

A püspök beszélt . . .

Azt mondta, amikor először szólalt meg a budafoki templom szent szószékén, hogy én a Nagy Király követe vagyok, szeretetet hozok Tőle és szeretetet, tiszteletet, megbecsülést kérek nem magamnak, hanem Néki. Egyszerre úgy érezte mindenki, aki a templomban volt, hogy az oltárképet elfedő nagy kék lepel magasságából, a keresztre feszített szenvedő szeméből a Nagy Király néz szembe Budafok társadalmával és három napon hangos szóval kiáltván a hírnök, az igehirdető püspök, vajjon megértette-e Budafok katolikus társadalma, hogy itt többről van szó, mint az ige meghallgatásáról, itt most komoly, férfias, becsületos válaszadásról van szó.

Mindnyájan érezzük, hogy valami új világnézet, mint láthatatlan röntgen- vagy rádiósuvarak özöne járja át az egész világon a tömegeket, a tánctermeket és gyárakat, a hónapos szobákat és szalonokat, ifjúságot és öregeket, városokat és falvakat, s amiket századok bölcs tapasztalata avatott értékessé, a kereszténység, nemzet, társadalom és tulajdon fenntartó és védő elveit mindjobban háttérbe akarja szorítani.

Nem egyes hitágazatokról, vagy a káté kérdéseiről van szó, hanem az elpogányosodásról. A néger zene és tánc ép oly pogány, mint az erő és szépség, s a nagy tulzásba vitt kultúra, és nem elég, hogy velük szemben az ablakon belopózó harangszó legyen az egyetlen keresztény reminiscencia lakásunkban.

És az sem elég, hogy vele szemben csak a klérus vivja leonidászi harcát; kevés hozzá. A hit, a kereszténység nem a klérusé, hanem mindnyájunké, mindnyájunk kincse, értéke s mindnyájunk feladata, hogy védjük; több: érvényesítsük.

Mivel azonban már ama néma keleti sétáló is tudta, hogy a vesszőt egyenként könnyű eltörni, de százat egy csomóban

nem lehet, és mivel azt is rég tudjuk, hogy ezer ember vezető nélkül erőltlen tömeg, de száz ember egységes vezetés alatt erő: ha igazán akarjuk a mi keresztény elveink érvényesülését, mindyájunknak össze kell fognunk, hogy valóban minden vonalon, otthon, gyárban, műhelyben, hivatalban mindenki által és mindenkivel szemben társadalmi, nemi és korkülönbség nélkül érvényesüljenek.

Aki ezt az összefogást megérti és gyakorolja, öntudatos katolikus.

Ennek az öntudatos katolikus összefogásnak külső jele az egyházközség.

Az egyházközség nem politizáló szervezet, nem szavalási alkalom, nem legénykedés, nem felfelé vagy lefelé, kifelé vagy befelé való kellemetlenkedés. Az egyházközség egyetlen célja és létjogosultsága szent hitünknek mélyítése és intenzív, öntudatos gyakorlása. És mindig, hogy jóindulatu, vagy ellenséges, támadó, vagy közömbös világnézetű emberek vesznek-e körül: a lényeg az, hogy

mi magunkban mélyítjük a valóságos érzést és éljük azt az életmódot, amelyet hitből való életnek neveznek.

Egymás kölcsönös megbecsülése, a szegények és arra rászorulókat gyámolítása, az istentisztelet bensőségének emelése, az istenházának rendben tartása: a katolikus kultúra külső jelei az egyház közösségében való életnek. Nagy lelki közösség az egyházközség, együvértartozásunknak bátor, öntudatos átérzése és megvalósítása.

Ezt az egyházközséggé alakulást hozza nekünk háromnapos előkészítő lelkigyakorlat gyümölcseként az igehirdető püspök.

Budafok, jól figyelj! Most nem csak meghallgatni kell az ígét. Most választ kell adni És a férfias válasz a komoly elhatározással megalakuló, célját tisztán látó, feladatait megoldó egyházközség lesz.

És ha a budapesti csikágó meg tudta tenni, miért ne tudná megcsinálni az ősi katolikus Budafok?

A püspök beszélt — Budafok felel.

Poós Rezső
apátplébános.

A Zeneegyesület hangversenye

Rákosi Jenő a népies irodalomról és a népmesékről

Aki városunkat csak úgy kívülről, a mindennapi szürke, dolgozó életéből ismeri, el sem tudja hinni, hogy ez alatt az egyhangú, robotos külső alatt mennyi a szín, a hangulat, a belső, valódi kulturérték. Hogy vannak itt csapatostul emberek, akiknek a lelke tele van szeretettel, vágyakozással az iránt, ami szép, ami művészi s dacára a terhes munkának, amelyben nap-hosszat görnyednek, hosszú estéken, féleljeszakákon át is odaadják magukat a dal és zene kultuszának, ápolásának, művelésének, nemesen szó-rakoztatva ezzel egyrészt saját magukat, de igazi, benső gyönyörtüset és élvezetet szerezve másoknak is, akiknek a lelke, bár zenei tehetség híján, de szintén szomjuhozza az örök szépet.

Elgondolkoztunk ezen folyó hó 6-nak estéjén, amikor meghallgattuk a Budafoki Zeneegyesületnek a Meckl-mozgósínházban rendezett hangversenyét. Különös jelentőséget és értéket adott ennek a művészi megnyi-

latkozásnak az a tény, hogy azon mint vendégek, közreműködtek a Budafoki Dalárda, Szentgyörgyi László fiatal, de máris világhírű hegedűművészeink, valamint magyar irodalmi és kulturális életünknek nem kisebb tüneménye, mint Rákosi Jenő, újságírásunk fejedelme.

A kitünően összeállított műsort Dr. Pázmány Mihály, a Zeneegyesület elnökének beszéde vezette be, meleg és találó szavakkal köszöntve a fentemlített szereplő vendégeket, legkivált Rákosi Jenőt, aki istenadta magas korát nem kimélve, készséggel jelent meg a hívó szóra, hogy a budafokiak előtt is megnyissa lelkének kincs-bányáját. Jól mondta Pázmány, hogy „akárhol és akármikor beszél is Rákosi, abban a beszédben ott van az egész magyar nemzetnek a lelke és szíve, hogy nincs magyar, aki ennek a nagy nemzetnevelőnek lekötölezzene volna.”

A megnyitó szavak után nyomban felszólalt Rákosi Jenő, ki dr. Fodor

Oszkár eü. főtanácsos, a Zsófia gyermekszanatóriumok főigazgatója kíséretében jelent meg. Nem a pódiumról, hanem a közönség soraiban állva mondta el a népies irodalomról és népmeséről szóló következő beszédét:

— Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bocsánatot kérek, hogy nem megyek oda fel a pódiumra és innen fogok beszélni, mert igaz, hogy ott fent engem jobban látnának, viszont én meg Önöket látom itt jobban; én rajtam ugyan nincs mit nézni, de itt a hölgyek között válogathat az ember a szíve szerint. — Megvalóban, először álltam meg ma Budafokon, körösztil robotgattam már, mert olyan az ember, hogy néha a legszébb mellett is csak elrobotog és csak ha alkalma van megállani, látja, hogy mit mulasztott. Először vagyok itt és egy egészen ismeretlen közönség előtt. Tünődtem magamban azon, mit is kell itt beszélnem, de nem tudtam semmiben sem megállapodni. Ha az ember valamit akar mondani, mindig tudni kell azt, hogy kinek mondja, mert más mond az ember fiatal leányoknak, mást mond a mamának, mást mond a papának, vagyis mindig a közönséghez kell alkalmazkodni a mondanivalónak. Én, az igazat megvallva, legjobban szerettem volna Budafokról mondani valamit Önöknek, mert én azt tapasztaltam és mint pesti ember nagyon is látom, hogy Pestről mindenfélét tudnak azok, akik nem pestiek viszont a pestiek sem a muzeumot, sem azt, ami nevezetesség van a városban, hirtől sem ismerik. Én meglehetősen bejártam Európát, láttam Londont, Páris, Rómát, Berlint, de Budafokon nem voltam. Budafokról nem tudok beszélni. Egyet hallottam róla, azt, hogy a budafoki emberek a legértékesebb dolgokat a pincében tartják: a férfiak a nemes italokat, az asszonyok, a hölgyek pedig a nemes érzéseiket abban a kedves pincében, amit szívnek nevezünk.

— A mai est igazi prologusát nem én mondom, azt elnöküktől hallottuk és bizony én megijedtem attól egy kicsit, amit rólam mondott, mert ha meg akarnék csak némiképp is megfelelni annak, amit állított rólam, ugy fel kellene feszegetnem e ház bordáit és tetőzetét, de ezt senki sem kívánja, hogy én itt ily pusztitást vigyek véghez. Méltóztassék beérni azzal, amit szerényen mondani fogok.

— Ez a prologus meggyőzött engem arról, hogy ez a város igen nagyon iparkodik felfelé, mert már 25 éve muzsikál a maga lakóinak, a nemes muzsika kultuszát üzi és egyre emelkedik. És én meg vagyok győződve, hogy nemsok idő múlva nem is a mozikban, hanem egy külön nagy csarnokban fogják a budafokiak hallgatni a maguk zenekarának művészetét.

— Itt ez a Pest, ez úgy fekszik

lent, a Duna partján meghúzódva, mint valami falánk griffmadár, mely prédára les és prédára éhes, amely alig várja, hogy ahogyan valamikor felfalta Budát, azután Óbudát, azután Kőbányát, kinyujtsa a karmait mindazokra a szép kis városokra, melyek a maguk érdemében megnöttek. Nemsok időt adok neki, hogy Budafok is Budapest város lesz és és megtartja nevét, mint Budapest egyik kerületének. Az újpestiek, a rákospalotaiak, a kispesztiek, mind áhítoznak arra, hogy mikor nyújtja ki Budapest a kezét és huzza be magához őket, akárcsak úgy, mint a Svábhegy, mely azelőtt kirándulóhely volt, az ma már majdnem egészen Budapest, amely lefog csapni hamarosan ide Budafokra is és Budafok is Budapest lesz.

— Ez egy olyan bevezetés-forma volt, most mondanom kellene valami mást. Nem tudom, mit hallanának szivesebben, egy kis históriát, egy kis irodalmat? Maradjunk az irodalom mellett. Mert ép úgy, mint ahogy Pest város valamikor német telep volt, mit én láttam átmagyarosodni, azonképen Budafok is német telepítés volt és látom gyönyörű átmagyarosodását a kultúra révén. Ebben pedig kétségkívül igen nagy érdeme van az átváltozás hatalmas tényezőjének: az irodalomnak.

— Nem beszélék arról az irodalomról, melyet voltaképen minden művelt ember ismer, én szivesebben beszélnek a népirodalomról, melyről az ember nem ér rá annyit gondolkodni és passzió kell hozzá, hogy foglalkozzék vele és ha most valamit elmondok, fogadni mernék, hogy a közönség 90%-a soha hírét sem hallotta. Mert a magyar nép

egy nagyszerű kincsesbánya, mely olyan, mint az őstalaj, melyben a buza, a kenyér terem és az irodalom, a kulturált irodalom mind abban gyökerezik és onnan nő ki. Ha nem onnan nő ki, akkor nem igazi, akkor hamis ruhában jár és álarcban, mert az irodalom értéke nemzeti, nemzeti pedig csak úgy lehet, hogyha a néptalajból támad elő, mint ahogy a nemzet intelligenciája a népből mindig felemelkedő tehetségek alakjában egészítődik ki, igen helyesen, mert ha nem a népből jönnek, akkor a középosztály igen hamar elsorvadna, mert a középosztály inkább termel szellemet, mint gyermeket.

— A magyar népmese a legkiválóbbak közé tartozik az egész világon, annyi szépség, annyi fantázia, annyi természetesség, annyi változatosság van benne, hogy az ember elmerül benne és egy nagy perspektívája nyílik meg az ember előtt ennek a csodás, tüneményes, sem öltözékében, sem viselkedésében, sem beszédében fel nem tűnő magyar népnek.

— Itt van az ezeregyéjszakaról sokszor hallott mese. Ez egy arab óriás költemény roppant gazdagsággal, melynek részei átjöttek ide Nyugatra is, elterjedtek minden nemzet műirodalmában és népirodalmában is.

— A magyarban pedig van a népmesék között egy mese, melynek a címe: A világszép ember. Az Ezeregyéjszaka és a Világszép ember kerete, kompozíciója ugyanazt mondja. Az Ezeregyéjszaka mondja, hogy volt egy király, egy dusgazdag király, kinek volt egy szép felesége és egy testvére, aki messze

tőle trónolt más népeken. Egyszer meghívta a király testvérét, hogy látogassa meg. A testvér fellármázta katonaságát, udvarát és táborba szállt, hogy az akkori uri divat szerint egész hadsereggel menjen látogatába királyi bályjához. Midőn felkészültek, elbucszott feleségét és azt mondta: már most kimegyek a város elé a táborba, te csak aludjál nyugodtan, mi a sátrakban alszunk és indulunk korán reggel. A királynak este észébe jutott megegyeszer megnézni a feleségét. Az éj leple alatt visszament palotájába és ott egy udvaroncot talált a felesége mellett, amin elbusult, s levágta az udvarló fejét. Azután elment a bályjához, aki a maga rezidenciájában fogadta őt és iparkodott őt mulattatni, de ő mindig kedvetlen volt, bánatos volt és nem lehetett felvidítani, úgy, hogy a bátyja kérdezte: mi bajod van? Miért vagy ily szomorú, de ő nem vallott semmiképen sem. Azonban egyszer, mikor a király kiment vadászatra, ő pedig busulni otthon maradt, észrevette az ablakon keresztül, hogy a királyné a diszkertben találkozik az özölközők egy rabslógával. Mikor látta, hogy bátyjának a sorsa sem jobb, mint az övé, megvigasztalódott. A király visszajött a vadászatról és vidáman találta az özcsét, aki elmondta neki a látottakat. A király erre megharagudott és levágta a felesége fejét és azontul minden nap újra házasodott és reggel újra levágta új felesége fejét. A nagyvezér volt megbízva, hogy minden nap hozzon egy új feleséget, akinek mind levágta a fejét. Végre nem volt más, mint a nagyvezér lánya. Ő megmondta lányának: rajtad a sor, se-

gits magadon, ahogy tudsz és beiferálta ezzel a leányát a királynak. Az új királyné, a nagyvezér lánya, mikor este lett a lakodalm után és a diszvacsorának vége volt, elkezdett a királynak mesélni. Gyönyörű mesét mondott, mesélt egész éjszaka, és a király hallgatta nagy élvezettel és kíváncsisággal. Mikor reggel lett és jött a hóhér, azt mondta a király: várjunk majd holnapig, mert az új királynő is azt mondta, itt megállok a mesében és holnap folytatom. És így napról-napra mesélt, ezer napon keresztül szebbnél-szebb meséket és a király mindennap hallgatta, és a fejevel elmaradt. Benne van az Ezeregyéjszákában minden mese, amit elmondott.

— Most pedig jön a magyar mese, melynek címe: A világszép ember. Élt itt egy gyönyörű szép férfiú, világgá ment a hire, a király fülbe is eljutott, s a király magához rendelte, látni akarta azt a szép embert. És a szép ember elindult a királyhoz, mikor utban volt, észébe jutott, hogy az imádságos könyvét otthon hagyta. Visszament éjjel, de ugyanaz a meglepetés érte őt, mint a török szultánt, aki a feleségét bűnben találta; rájött, hogy a felesége hozzá hűtlen. De nem volt mit tenni, a király parancsolt, elment hát királyához, hogy megmutassa magát. Mikor a király elé jutott, az összeszidta őt. Te vagy az a szép ember, ennél szebbet is láttam. Ilyen svindler, ebbe szerelmes a világ. Tudniillik a bánat megrontotta a szegény ember arcvonásait, elkomorlyodott, semmi derű, semmi szépség nem volt rajta, halvány volt és busult. A király a hóhért bizta meg, hogy vágja le a fejét, de ő kegyel-

Ha építkezni akar, személyesen győződjön meg mit vesz! 30000 darab legjobbminőségű, fagymentes, száraz, dupla építőkö

van készen Most vegyen, mert olcsóbb lett! Havi részletfizetésre is kapható:

HOFFMANN DÁNIEL

kőbányatulajdonosnál

Budatétény, Klauzál-ut 100.

Otthon vagyok délelőtt 10-ig és délután 2 órától

Bőjti anket.

A bőjt nemcsak szorosán vallási, hanem társadalmi, egészségügyi, általános lelki és más szempontból is hasznos, sőt természetes intézmény, szinte jelenség. Mert az élet ritmusokban folyik: nappal után jön az éjszaka, tél után a tavasz, öröm után a bánat, farsang után a bőjt. A táplálkozás elsődrendű szükséglet, de mégis csak állati jelenség — és időnkénti mérséklése (azoknál, akiknél nem állandóan „mérsékelt“) a testre is egészséges, a sok husevés (azoknál, akik még esznek húst) és a túltáplálás ütőeremeszesedésre és más betegségekre vezet; az évés néhai mérséklése a testi életről befelé irányítja tekintetünket a lélek felé, stb. Azt mondják a háboru óta erkölcsileg igen lezüllött minden, lássuk hát, van-e még bőjt, megbánás a farsang után, vagy ez is kiment-e a divatból? Tartsunk egy kis bőjti anketet. Forduljunk városunk vezetőihez, mert elvégre is nekik kell jó példával előljárni.

Először felkerestük közéletünk egyik legnépszerűbb, és legkiemelkedőbb alakját, az Útcát, akiről már annyi dicsőítő himnusz és ódát zengtek. Kedves neje fogadott.

— Az uram betegen fekszik, de azért tessék csak bemenni, örül, ha elbeszélgethet egy kicsit.

Bementem. Halványan, lesóványodva fektűt a nagy ványosok kö-

zött. Elmosolyodott.

— Foglaljon helyet, igen örülök, hogy meglátogatott, hiszen ön már annyi sok jót írt rólam, annyit dicsért már, igazán restellem, tulságosan dicsér, nem érdemlem meg.

— Oh kérem, én önnek mindig nagy tisztelője és bámulója voltam.

— Hát kérdezzen, mi ügyben jött!

— Pardon, én nem tudtam, hogy betegnek méltóztatik lenni, — de így ... a kérdés olyan furcsa volna, hagyjuk máskorra.

— Nem, nem, csak kérdezzen.

— De most alig van értelme, azt akartam kérdezni, szokott-e bőjtölni.

— Hogy nincs értelme? De mennyire van értelme.

Nehezen felült az ágyban — én is a dereka alá kaptam, és segitettem neki, de csak csontokat éreztem a kezemben. Aztán visszahuzta az inge ujját és a mellét is mutatta.

— Nézzen ide, — látja mi ez?

— Csont.

— Igen csont. És tudja mitől van ez?

— A betegségtől.

— Nem — a bőjtöléstől.

— De uram ez lehetetlen.

— Nem lehetetlen, mert így van.

— De uram ön tulságba megy a bőjtöléssel.

— Én nem megyek tulságba, de nem ehetem, mert nem adnak enni.

— De hiszen ön előkelő városi állásban van.

— (Legyint, miközben a csontjai

zörögnek.) Az állás előkelő, de sajnos csak olyan „Tittel ohne Mittel“, (vagy ahogy most mondjuk: Titulescu, ohne Mitulescu.) nem: adnak fizetést.

Itt visszahanyatlott a párnák közé.

— A koplalástól télen mindig nyálkás kiütést kapok — lihegte — ezt el kellene távolítani, de nincs pénzem orvosra; nyáron száraz, poros kiütést kapok, és úgy viszket, és nem tudok vakarózni. De most a nagy lefogás a szívemre ment, a dolog már életveszélyessé vált.

Nem birtam tovább, bucsuztam és megdőbbsenve elmentem ...

Innen komor gondolatok között felkerestem a Városházát, de ez avval fogadott, hogy ő nem Városháza, csak rá van írva, ő a jó öreg Köz-ségháza, a Városháza a Baross-téren van. Elmentem oda, de nem találtam, végre odairányítottak, ahol egy csomó téglá, kő, meg más efféle van. Itt találtam rá.

— Tisztelt Városháza szokott ön bőjtölni?

— Oh uram — felelte — miért e cinizmus. Én tantaluszi kinokat állok ki. Ide rakják eim ezt a rengeteg sok finom, tápláló elemőzsiát, nézem, nézem, hosszú hónapok óta mindig csak nézem, de nem kapok egy falatot se belőle. Oh mily örömet bőjtölnék én, csak egyszer lakhatnék jól, egyszer, csak egyszer, csak egyetlen egyszer ... De így nézni, csak mindig nézni e lukullusi lakomat, melynek illata csiklandozza

éjjel-nappal az orromat, csak nézni és soha meg nem izelni — őh ez rettenetes.

Menekültem. Mennyi tragédia van a város falai közt!

Innen elmentem a Hévhez. — Az én vagyoni helyzetem olyan — így kezdte, a lábait keresztbe téve — hogy jól élhetnék, este is, bármikor elmehetnék ide-oda, nappal is járhatnék ide-oda, farsangolhatnék, jutna is, maradna is, és akkor farsang után bőjtölhetnék is — de az én gazdám ... hajaj!

— Mi az, hogy hajaj?

— (Sugva.) Csak annyit ad enni, hogy éhen ne haljak. Nem tudok menni, nem tudok járni, csak csoszogok, én már csak spirituszba való vagyok, mnzeumba, ahol megmutatják rajtam: ilyen volt a közlekedés a tizenkilencedik század nyolcvanas éveiben.

— De egészséges?

— Nem, erős asztmám van, menés közben folyton meg kell állanom, és többet kell állanom, mint amennyit megyek.

— És hogy áll a kereset ... ilyen állapotban?

— Keresni azért jól keresek (ha az enyém volna a kereset), mert a jószívű utasok megszánnak, sohse sajnálják tőlem a pénzt, mind gavallér, olyan gavallér, amilyenek csak hajdanában éltek, sajnos, a mai kor már paliknak hívja ezeket a régistülű gavallérokat.

Itt rájött az asztma, fuldokolni

met kért, mert — mint mondta — én a szépséget az imádságos könyvemnek köszönhetem, adj három napot, ha meg nem gyógyulok, úgy végezz velem. A király ebbe belement, elhelyezte a kastélyban, hol imádsággal töltötte az idejét. És egyszerre meglátta, amint a király felesége egy rabszolgával ölelkezik. Erre visszanyerte régi szépségét s mikor a király elé került ragyogó szépségben, a király elmosolyodott és kérdezte: mi történt? Semmi uram, nem akarta megmondani, de a király nem tágitott, amíg meg nem mondta. Megvizsgáltam, mert a királynőt ugyanabban a bűnben találtam, mint az én feleségemet, most megvizsgáltam és visszanyertem a szépségemet.

— Most vége lenne a mesének arabs változat szerint, de a magyar tovább megy. Azt mondja a király: Ha már ilyen mindkettőnknek a sorsa, menjünk vándorutra, addig, míg egy nálunknál is boldogtalanabb embert nem találunk. Mentek és egyszer egy mezőre értek, hol láttak egy parasztot, amint szántott, az asszony vezeti az ökröket, a férfi fogja az ekeszarvát és megy utána, de a hátán egy nagy ládát cipel. A király nézi, miért viszi ez a boldog a hátán ezt a ládát, miért nem teszi le és megszólítja mikor a dülön visszajön: miért viszi kend a hátán ezt a ládát, miért nem teszi le?

— Nem lehet — feleli — abban van a mi drága kincsünk, azt nem lehet az ut szélére letenni, jönnek a rablók és ellopják ami benne van. Nagy nógatasra erre felnyitja a ládát, a ládában pedig benne van az asszony szeretője.

Mit mond a két mese? Az arab mese mulattatja az embereket, a magyar azt mondja, ez a mi emberi sorsunk, ettől a sorsától a királyt sem óvja meg roppant hatalma és gazdagsága, a másikat nem óvja meg csodálatraméltó szépsége, a paraszt pedig szegény maga viszi feleségének a szeretőjét.

kezdett, elszaladtam hát vizért.

Most a Világításhoz mentem. — Bőjtöl ön? — kérdeztem tőle.

— Amit böjtnek neveznek, vagyis a husételektől bizonyos napokon való tartózkodás, ez nálam ismeretlen fogalom.

— Tehát nem böjtöl?

— Mondom, ilyen böjt nálam nem lehetséges, mert én vegetáriánus vagyok.

— Vegetáriánus? Meggyőződésből?

— Igen, meggyőződésből.

— Tehát miért vegetáriánus?

— A husevéstől az ember állatias lesz, fellángol benne a vér, csak lángol, lángol, én nem szeretem ezt az erős lángolást, sokkal tovább él az ember, ha csak pislog, én tehát pislogok, így nem rongálom a szervezetemet, sokkal tovább élek és megspórolom az orvost is.

— Ezért?

— Ezért is. Aztán lássa a vegetáriánus koszt sokkal olcsóbb, a hus drága, amit keresek, szépen elteszem öreg napjaimra, és veszek közben telkeket, házakat megymást.

— És este sötét van?

— Hol? Az utcán persze sötét van, de nálam otthon világos, nagyon világos, én nálam minden világos, én tudom mit csinállok, én jól látok...

De bucsuzni kellett az öreg vegetáriánustól, mert már hozták a vacsoráját. (Spenóthurkát, babkolbászt fasirozott almapecsenyét láttam a tálcán.) Pósz.

Ezt látván mind a ketten megvizsgálták, elbucsztak és hazamentek.

Ebben a magyar mesében kevés a feltalálás, kevés az eredeti intenció, mert fedi az arabs mesét, de a filozófiai mélységek, az egyetemes gondolkodás oly erős benne, hogy az ember azt mondja, csodálatos dolog, hogy a magyar parasztnak, a magyar népnek ennyi a filozófiája, ennyi az emberismerete és hogy ennyi humora legyen. A dolog igen keserves arra, akin mesésik, de igen mulatságos azoknak, akikkel nem esik meg.

Méltóztassék nekem elhinni, hogy a magyar műirodalmat nem lehet kéllőképen méltatni, értéke szerint takálni, ha az ember nem őrzi meg a népirodalmat is, mert ez éppolyan, mint a város és a falu, melyek manapság sokszor kerülnek egymással ellentétbe, de a falu meg a város annyira nem lehetnek el egymástól, mint a férj és a feleség. Hogy melyik a férj a kettő közül, azt nem lehet bizonyosan megmondani, de hogy melyik a feleség, azt nem nehéz kitalálni: a hatalmasabb, az a feleség.

A tapsvihar csillapultával a Zenekar pompás betanulással Hunyadi László nyitányát játszotta, utána a Dalárda énekelt a tőle megszokott művészettel, majd Szentgyörgyi László hegedűjátéka következett, mit zongorán Szentgyörgyi Ilonka kísért. Tomboló tetszés kísérte a művészi tökéletességgel előadott Csárdajelenetet, mit az ifjú művészek több ráadásal kellett megtoldania. A továbbiak során ismételt szerepelt úgy a Zenekar és a Dalárda, mint Szentgyörgyi László, páratlan élvezetet nyújtva a magyar zene és dalköltés legszebb darabjainak bemutatásával. A Rákóczi-indulóval ért véget a nagyszerű kultúrest, melynek érdemében a szereplők mellett oroszlanrészre van a Zenekar és a Dalárda vezetőinek: Szerafino Szerafini zeneszerzőnek és Farkas Nándor dalköltőnek. Az ő hozzájárulásuknak és fáradozásuknak köszönhető az a tökéletes művészi siker, mely a Zenekarnak és a Dalárdának ma már minden nyilvános szereplésével elmaradhatatlanul együttjár.

HIREK

— **Shvoy Lajos megyéspüspök Budafokon** Csütörtök délután városunkban időzik egyházmegyénk új püspöke, Shvoy Lajos. Négy napig tartózkodik köztünk, hogy behatóan megismerhesse egyházmegyéjének legnagyobb plébániáját és hogy személyes vezetéssel öntse formába a helybeli r. kath. egyházközösség megalakulását, mit Póos Rezső apátplébános sok fáradsággal már megfelelően elkészített. A megalakulás f. hó 11-én (vasárnap) d. u. 4 órakor az Anna-utcai iskola tornatermében tartandó nagy népgyűlésen fog végbemenni. A közbeeső napokon a Főpásztor nagyböjti lelki gyakorlatokat tart. Első szentbeszédjét, — melyről lapunk vezércikke szól — csütörtökön tartotta kizárólag férfiak számára. Szavaiból főpásztori küldetésének meggyőző ereje, lelkéből az isteni kegyelem bősége sugárzott ki, mely átjárta és átmelegítette a mi szívünket, lelkünket is. Megindultam, magunkbaszállva hallgattuk őt.

— **A polgármester meggyógyult.** Örömmel adjuk közre a hírt, hogy közszeregetben álló polgármesterünk súlyos betegségéből teljesen felgyógyult. A hét elején már megjelent hivatalában és átvette a város ügyeinek vezetését. Betegsége alatt Macskássy Sámuel helyettesítette őt, a tőle megszokott pontossággal.

— **Kormányzói kinevezés** Akormányzó ur Öföméltósága kinevezte Patzkó Gyula, budafoki állami polgári iskolai rendes tanárt a hatodik rangosztályba Patzkó Gyula tanár a Budafokon államosozó köztisztviselő között — Mihalik Sándor és Pettenkoffer Sándor igazgatók után — a harmadik aktív köztisztviselő, aki a VI-ik rangosztályba van sorozva. Gratulálunk.

— **Március 15-ike Budafokon** Március 15 napján délután 4 órakor a Városház-terén, (Piac-tér) kedvezőtlen időjárás esetén a polgári fiúiskola tornatermében Budafok város közönsége nemzeti ünnepélyt rendez, a következő programmal: 1.) Hiszekegy. Éneklük a budafoki dalárdák. 2.) Talpra magyar. Szavalja: Fekete István. 3.) Ünnepi beszéd tartja: Simon Lajos. 4.) Énekszám. Éneklük: a Cecilia énekkar. 5.) Szavaltat. Előadja: Héber József. 6.) Himnus. Éneklük: a budafoki dalárdák. Ezt megelőzőleg délelőtt 9 órakor a róm. kath. templomban, 9.15 órakor az izraelita imaházban, 11 órakor pedig a protestánsok részére a református templomban hazafias istentisztelet tartanak. Felkérjük a város polgárságát, ugyancsak a helybeli testületeket, egyesületeket és intézményeket, hogy az ünnep jelentőségének emelése céljából úgy a templomokban, mint az ünnepélyen minél nagyobb számban megjelenjen és a rendelkezésre álló nemzeti zászlókat e napon házaikra kitűzni sziveskedjenek. Hazafias üdvözléssel: a Városi Tanács.

— **A BESZKÁRT vonalának** Kelenföldig terjedő kivezetése tárgyában megindult mozgalomról bő tudósítást hoztunk előző lapszámunkban. Értesülésünk szerint a kérdés mindjobban érlik, mit bizonyít az, hogy ebben az ügyben a székesfőváros törvényhatósági bizottságának f. hó 7-én tartott közgyűlésén az egyik bizottsági tag interpellációt intézett a tanácshoz. A kérdés a legközelebbi közgyűlésen már önálló indítvány alapján kerül szóba.

— **Személyi hír.** Dr. Csernátóy Zoltán gyógyszerész, a helybeli „Órangyal” c. gyógyszerész tulajdonosa belépett a „Magyar Gyógyász” című szaklap szerkesztőségébe. A gyógyszerészi kar szaklapjai egyetértelműen nyereségnek ismerik el népszerű barátunkat, kinek némely közérdekű közléseiben több társadalmi lap hasábjain volt alkalmunk gyönyörködni.

— **A Budafoki Dalárda közgyűlése.** Folyó hó 4-én vasárnap tartotta a Budafoki Dalárda ezúri rendes közgyűlést, melyen a tagok nagy számmal vettek részt. Finck Frigyes Sándor elnök a Hiszekegy-nyitotta meg a közgyűlést, elparentálta a dalárda halottait, majd Tóth Lajos titkár terjesztette elő terjedelmes és mindenre kiterjedő évi jelentését, melyet a tagok nagy figyelemmel hallgattak végig. A pénztári számadás és a felmentvény megadása után Macskássy Sámuel korelnök vezetésével a közgyűlés a tisztújítást ejtette meg, melynek során egyhangulag és nagy lelkesedéssel elnöké újból Finck Frigyes Sándor, alelnökké Till István, titkárokká Tóth Lajos és Falkner Antal, karnagyá Farkas Nándor, helyettes karnagygyá Janitz Ottó, gazdává Szabó Péter, jegyzővé Fekete István, pénztárossá Koschner Rezső, könyvtárossá Eisele Károly, számvizsgálókká Stark András és Koch Lipót, ellenőrré Németh István, választmányi tagokká Fodor Kálmán, Frimmel Ferenc, Lambert István, Lipjanecz Sándor, Mutter Ferenc, Müller János, Gutnaer Gyula, és Kiss János, a működő tagok sorából; Eberhardt Antal, Fischer Agoston, François Caesar, dr. Jegg Géza, Karlbauer Jakab, Kövesdy Mihály, Meichl Antal és Zeller Mayer Antal a pártoló tagok sorából megválasztottak. A költségvetés tárgyalása után a közgyűlés a Himnusz elnevelésével ért véget.

— **A budafoki társadalmi egyesületek** — értesülésünk szerint — március 15-én este 8 órakor a „Budafoki Kaszinó” helyiségében lakomat rendeznek. Egy teríték ára 1 pengő 80 fillér.

— **A Népakadémiában** f. hó 7-én Czettler Jenő dr., egyetemi tanár, az országgyűlés képviselőkarának alelnöke tartott előadást. Évről-évre ellátogat hozzánk közéletünknek ez az illusztris vezéralakja, hogy közreműködjön itt a tudás terjesztésében, városunk kulturájának emelésében. Ezuttal a szocializmusról és a nacionalizmusról beszélt. Históriai levezetéssel ismertette ennek a korunkat uraló két nagy világnézetnek a kifejlesztését, melynek nem szükségképpen ellentétei egymásnak, sőt, a krisztusi igazságok szellemébe állítva egymás mellett nemcsak megférnek, de egymást kölcsönösen ki is egészítik. A kitűnő előadásért Póos Rezső apátplébános mondott meleghangú köszönetet a hallgatóság nevében, mely a helyiség zsúfoltságával igen nagy érdeklődéssel tett bizottságot. Az előadási estét ezuttal is élvezetes zene- és szavaltatszámok tették teljessé. A következő szerdán — március idusa alkalmából — „Irdenta est” lesz a Népakadémiában.

Reuma köszvény, csusz

ischias, szagatás, szurás ellen
legjobban bevált a
Kriegner-féle

REPARATOR

Ára 1 pengő 60 fillér minden patikában
ismertető füzetet bárkinek szívesen küld
teljesen ingyen a főraktár:

Kriegner

Gyógyszertár: Budapest, VIII/93. Calvin-tér
(Baross-utca sarok.)

— **Urológia-, vese-, hólyag- és végbélbetegeknél** a természetes „Ferenc József” keserűvíz gyorsan csökkenti a székelési zavarokat. Kórházi bizonyítványok elismerik, hogy a **Ferenc József** víz biztos és kellemes hatása következtében állandó használatra rendkívül alkalmas. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben.

— **Budafoki Sakk Kör**, mint minden évben, a közeljövőben is megrendezi az 1928. évi városi sakkbajnokságot, mely előreláthatólag április elején venné kezdetét. A versenyt a Budafoki Sakk Kör és a BMTÉ Sakk Kör közösen rendezik. A benevezések már most folynak.

— **A Keresztény Ifjak Egyesülete** működő gárdája 1928 március hó 11-én és 25-én este fél 8 órai kezdettel az egyesület székházában előadja Walter Ernő Trianon című 3 felvonásos irredenta drámáját.

— **Halálozás.** F. hó 2-án váratlanul elhunyt Zemányi András helybeli háztulajdonos. F. hó 4-én temették nagy részvét mellett.

— **Hármas tanítói jubileum.** F. é. március hó 17-én d. u. 5 órai kezdettel az Anna-utcai állami elemi iskola tanstestülete, Lánicz József igazgatónak, Balóné Soós Laura és Staub Adrienne tanítóknak 25 éves tanítói jubileumát ünnepli, melyre az érdeklődőket ezuton is meghívja a tanstestület.

— **A Budafoki Iparoskör** legutóbb tartott választmányi ülésén ünnepi keretek közt avatták fel a nemes szívű angol lord Rothermere képét, ki Nagymagyarország visszaszerzésébe vetett hitünket feltámasztotta és megerősítette.

— **A budafoki munkáltató szövetség hírei:** március 8-án evzáró gyűlést tartott, melynek lefolyásáról körlevél megy. Márc. 15-én minden üzemben munkaszünet tartandó. A Budapest-budafoki állami ut elzárása miatt a szövetség illetékes helyen tiltakozását jelenti be.

— **A Budafoki Általános Ipartestület** f. évi március 4-én tartotta 37-ik rendes közgyűlését. — Az újonnan megválasztott tiszttakar és előjáróság f. hó 13-án, este 7 órakor tartja alakulóülését.

Siuda Simon

Kossuth Lajos-utca 25

Budafok legrégebbi asztalos üzeme

Alapítási év 1894

Vállal épület- és bútorszállítást, üzlet- és irodabereendezési munkákat egyszerű és díszes kivitelben mérsékelt áron, a legszolidabb kivitelben

Minden munkájáért szavatol

— **Postahivatalaink szaporítása.** Új postahivatalok felállítására ügyben mozgolódnak a város hegyi részének lakói. Igazuk van. Városunk oly nagy területen fekszik, hogy egy ajánlott levél feladása a kistérségi határban lakóknak egyrészt fizikailag fáradságos, másrészt nagy idővesztést is jelent. Ha valóban úgy van, hogy a hivatal van a közönségért és nem fordítva, akkor a hegyen lakó polgártársaink kívánságának teljesülnie kell. A vezérigazgatóságnak állítván az a terve, hogy a Petőfi-úton lévő postahivatalok helyét át valamelyik hegyen lévő utcába. Bizonyos azonban, hogy a Petőfi-úton lévő vállalatok, melyeknek a postával igen sok dolguk van, ez ellen a megoldás ellen szót emelnek majd. Igaz ugyan, hogy a Kossuth Lajos-utcai postahivatal elég közel van a Petőfi-utcai postahivatalhoz, de nincs elég közel a város alsó részéhez, melynek lakosai csak időt takarítanak akkor, amikor a Petőfi-úton végzi el a postával a maga ügyét. De meg a közelben lévő nagyüzemekre is áll a mondás: „Az idő pénz”. Bármilyen csekélynek látszik is az időmegtakarítás, náluk az is sokat jelent. Épp ezért a kérdésnek teljesen kielégítő megoldása csakis az lehet, ha az eddigi hivataloknak helyükön való meghagyása mellett a hegyi tájék is megkapja a maga postahivatalát. Hogy azután ez a postára nézve némi kiadástopplett jelentene a helyiség biztosítása, meg a személyzet-szaporítás által, annak igazán nem szabad szerepet játszania akkor, amikor a közérdek szolgálatáról van szó.

SPORT

Bp Vasutasok—BIK 2:0 (0:0). A legjobbak egyikével mérte össze erejét a BIK a múlt vasárnapi bajnoki fordulón, mely egyszerszint meghozta a tavaszi küzdelmek első kudarcát is. A Bp Vasutasok rendkívül jó formát játszó, kiváló technikájú együttese biztosan és megérdemelten győzött a meglepésszerűen gyenge és erőfletlen, formán alul szereplő BIK ellen. A pálya tulajdoni homokos talaja erősen próbára tette a BIK együttes munka- és tempóbirását, melyhez még az a pech is hozzájárult, hogy a bíró egyoldalú ítékezései inkább az otthon játszó Bp Vasutasok érdekeit szolgálták. Az első félidőben még elég élet volt a BIK együttesében, habár az óriási méretű és ropantul nehéz pálya hátrányai mind szembeütöttek a honi pályán otthonosabban mozgó Vasutas csapat fölényét szolgálták, mely különösen a második félidőben vált érezhetővé, mikor csak az önfeláldozó védelem, de leginkább Buksa imponálóan bravuros védése mentette meg a BIK-et egy esetleg katasztrófális vereségtől.

Főmunkatárs:
PÖSCH JÁNOS

EGYEMELETES

HÁZ ELADÓ

Budafok középpontjában kétszer négyszobás, azonnal beköltözhető uri lakással, minden komfortos mellékkel, külön házmester-lakással, diszkerttel. Egyesületek részére kiválóan alkalmas. — Cím a kiadóhivatalban.

ENGLISCH VITUS

ötösmester

Budafok, Pannónia-utca (v. Hosszu-u.) 8

Elfogad minden ezüst- és bronztárgy javítását, aranyozást és ezüstözést. Megrendelésre mindennemű ötvösmunkát vállal.

Magyar Agrár és Járadékbank

Részvénytársaság

budafoki pinceszőlőse

Telefon: Budafok 88. Budafok, Petőfi-út 10. Telefon: József 93-98.

FARAGÓ FERENC

ÉS

HAÁSZ FERENC

lakatos, bádógos, egészségügyi be-
rendezési- és csatornázási vállalat

Telefon: Bfok 87 Budafok, Tóth József-u. 5

A JELENKOR LEGJOBB TETŐFEDŐ ANYAGA

Eternit

PALA

CSAK AZ „Eternit” VÉDSZÓVAL JELÖLT LAP VALÓDI.
ETERNIT-MŰVEK HÁTSZEK LAJOS BUDAPEST, ANDRÁSSY-ÚT 33. GYÁR: NYERGES UJFALU.

Elárusítóhelyek:

Budavideki Épületanyagraktár Budafok. — Burger és Társa
fakereskedő és építési vállalkozó, Nagytétény.

Festékek	Olajok	Lakkok	Folytonigő kályhák	Karikás kályhák	Tűskésdrotok	Kerítésfonatok
			Asztal- tűzhelyek	Fűst- csövek		
<p>KERN JÁNOS és TSA</p> <h3>VASKERESKEDÉSE</h3> <p>Budafok, Apponyi-ut 56. (Ország-ut)</p> <p>Raktáron tartunk rudvasat, vaslemezt, sodronyszeget, épületvasalást és min- denemű konyhafelszerelési cikkeket, kátrány fedéllemezt és stukatur ná- dat, csikó- és takaréktűzhelyeket a</p> <p>legolcsóbb beszerzési árban</p>						

Legolcsóbb, legcélszerűbb

minden háztartásban feltétlenül szükséges

alkalmi ajándék

beszerzhető gyári áron a

Budafoki Villamossági RT.
nál

Csak elsőrangú gyárak által készített, egy évi jótállás mellett szállított villamos főzőedények, teakannák, kávéfőzők, tejforralók, vasalók, melegítőpárnák, hajszárítók, hajszűtők, porszívók árusítatnak. Kivánságra a készülékek a vállalat eladási irodájában megtekinthetők és kipróbálhatók.

A készülékek hat-tíz havi részletfizetésre is kaphatók!

Rádiók és autók részére rendszeres accumulator töltő állomás. — Rádió accumulatorok töltése csak csütörtökön.

Nem kell Budapestre menni!

A legjobban vásárol

HAJDINYÁK GYÖRGY

cipőüzletében

Budafok, Kossuth Lajos-utca 34.

Nagy raktár:

uri-, női- és gyermekcipőkben

OLCSÓBB LETT A FÉNYKÉP

SCHUMYNAL 6 drb. igazolványkép és
1 nagy kép 4 pengő, 6 le-
velezőlap és egy nagy kép 7 pengő 20 fillér.
BUDAFOK, KOSSUTH LAJOS-U. 48

Laufbahn Salamon

bornagykereskedő

Budafok, Kossuth Lajos-u. 50.
Telefon: 11.

Ajánlja uradalmi fajborait
olcsó árak mellett.

Budafoki Polgári Bank

Részvénytársaság

Budafok Kossuth Lajos-utca 1. szám

((()))

Elfogad legelőnyösebb kamatozás mellett
takaréki, heti és folyószámla betéteket.

Folyósít ház- és földbirtokosok részére
váltó- és lombard hiteleket.